

200702092/1.

Datum uitspraak: 30 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/45573 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 27 februari 2007
in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2007, verzonden op 28 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing,
ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

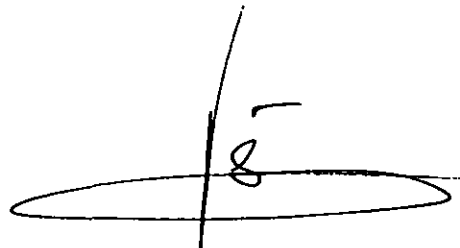
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 mei 2007

408

Verzonden: **30 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/45573

3S RRRK 4232836

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 27 februari 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Sierra Leone,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. P. Bouman,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. J.H.M. Post.

Procesverloop

Op 13 mei 2001 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij besluit van 31 augustus 2001 is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 28 juncto artikel 29, eerste lid, onder d van de Vw 2000 met ingang van 13 mei 2001 geldig tot 13 mei 2004.

Op 22 april 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000.

Bij besluit van 12 september 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Het beroep is behandeld ter zitting van 15 februari 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is of het besluit van 12 september 2006 in rechte stand kan houden.
2. In dit besluit heeft verweerder zich in de eerste plaats op het standpunt gesteld dat de grond voor verlening van de aan eiser met ingang van 13 mei 2001 verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is komen te vervallen. Daarom kan de aanvraag van eiser voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op grond van het bepaalde in artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 worden afgewezen.
3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit verder op het standpunt gesteld dat eiser ten tijde van de aan hem verleende verblijfsvergunning niet in aanmerking kwam voor toelating op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met c, van de Vw 2000 genoemde gronden en dat dit standpunt, ook gezien in het licht van de huidige situatie, blijft gehandhaafd.
4. Verweerder heeft het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Sierra Leone reeds op 16 september 2002, naar aanleiding van het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 8 juli 2002, beëindigd. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 26 februari 2003 (JV 2003, 140) is overwogen dat verweerder zich op basis van de daartoe in aanmerking genomen omstandigheden in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de veiligheidssituatie in Sierra Leone zodanig ten goede is veranderd dat niet langer categoriale bescherming behoeft te worden geboden. Gelet op het vorenstaande alsmede op de ruime beoordelingsmarge die verweerder toekomt bij de vraag of een categoriaal beschermingsbeleid moet worden gevoerd, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is komen te vervallen. De enkele, niet nader onderbouwde, stelling van eiser dat een categoriaal beschermingsbeleid voor Sierra Leone en met name voor ex-rebellen thans nog steeds geïndiceerd zou zijn, kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden gevolgd. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt gesteld dat de ambtsberichten inzake Sierra Leone van ná 8 juli 2002 geen aanleiding vormen om (opnieuw) een categoriaal beschermingsbeleid te gaan voeren.
5. De rechtbank ziet zich in casu gesteld voor de vraag of verweerdens standpunt, dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning, omdat eiser ten tijde van de verleende verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000, noch ten tijde van het bestreden besluit in aanmerking kwam voor toelating op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met c, van de Vw 2000 genoemde gronden, juist is.
6. Ter beantwoording van deze vraag overweegt de rechtbank als volgt.
7. Ter onderbouwing van zijn aanvraag van 13 mei 2001 en zijn beroep van 18 september 2006 heeft eiser - kort samengevat - aangevoerd dat hij uit Sierra Leone is gevlucht nadat hij was ontsnapt uit een kamp van de rebellen van de Armed Forces Revolutionary Council (AFRC), bij wie eiser van februari 1998 tot maart 2001 tegen zijn wil verbleef. Eiser vreesde, vanwege de banden die zijn vader en broer hadden met de AFRC, opgepakt te worden door de regeringstroepen, de Civil Defense Forces en de Kamajor-

strijders. Daarnaast vreesde hij voor represailles van medeburgers, die door de contacten van eiser en zijn familie met de AFRC door deze rebellen waren mishandeld.

8. In beroep heeft eiser aangevoerd dat verweerder het asielrelaas ten onrechte ongeloofwaardig heeft geacht en hem derhalve ten onrechte niet in aanmerking heeft gebracht voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, dan wel c, van de Vw 2000.

9. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000.

10. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Dit geldt evenzo voor de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de asielzoeker aan de feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer aan behandeling te wachten staat. Bij de hiervoor genoemde vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast, indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van deze documenten zal echter steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden gezien.

11. Verweerder heeft zich in het kader van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f van de Vw 2000 op het standpunt gesteld dat eiser geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit, nationaliteit en reisroute te kunnen vaststellen. De verklaring van eiser dat hij zijn identiteitskaart in februari 1998 is kwijtgeraakt wijst verweerder als onvoldoende van de hand. Daarnaast acht verweerder het niet aannemelijk dat eiser geen enkel formeel dan wel indicatief bewijs van de door hem beweerde reisroute heeft overgelegd, noch in staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen over de reisroute te geven. Verweerder heeft eiser daarbij onder meer aangerekend dat hij heeft verzuimd enige informatie te verstrekken over het schip waarmee hij van Sierra Leone via Conakry, Guinee, naar Nederland is gereisd. Eisers stelling dat uit de aard van de reis volgt dat zijn reisverhaal geen verifieerbare elementen bevat en dat hij uit angst om op het schip te worden ontdekt niet bezig was met het waarnemen van allerlei details, laat volgens verweerder onverlet dat eiser onder meer tijdens het aan en van boord gaan van het schip eenvoudige zaken had kunnen waarnemen en derhalve meer informatie had kunnen verstrekken ter onderbouwing van zijn reisverhaal. Derhalve is op voorhand twijfel ontstaan aan de oprechtheid van eiser en is afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

12. Voor zover eiser zich op het standpunt stelt dat verweerder eerst had dienen te beoordelen of eisers asielrelaas aannemelijk is, alvorens eiser tegen te werpen dat het toerekenbaar ontbreken van documenten reeds op voorhand afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van dat relaas, overweegt de rechtbank dat indien, zoals in casu het geval

is, sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, ingevolge vaste jurisprudentie geldt dat in het asielrelaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan om geloofwaardig geacht te kunnen worden.

13. Volgens verweerder is van een positieve overtuigingskracht geen sprake. Volgens verweerder zijn de verklaringen die eiser heeft afgelegd omtrent zijn arrestatie en zijn gedwongen verblijf bij de rebellen van de AFRC in hun geheel ongeloofwaardig. Verweerder heeft hierbij betrokken dat eiser tegenstrijdige, vage en summiere verklaringen heeft afgelegd. Verweerder heeft eiser in dit verband onder meer aangerekend dat hij met betrekking tot zijn aanhouding door de rebellen in eerste instantie heeft verklaard dat de rebellen hem arresteerden omdat zij dachten dat hij Mandingo van afkomst was, terwijl hij uitsluitend Mende sprak en Krio met een Mende tongval. Eisers verklaring voor de gestelde omstandigheid dat de rebellen, ondanks eisers taalgebruik, eerst na drie jaar achterhaalden dat hij Mende is, acht verweerder bevreemdingwekkend. Verweerder volgt eiser niet in zijn uitleg hieromtrent, namelijk dat hij bij zijn arrestatie niets heeft gezegd, zodat de rebellen zijn accent niet konden horen. Dit strookt volgens verweerder niet met zijn daaropvolgende verklaring dat hij tegen een bewaker zou hebben verteld dat hij tot de Mende stam behoorde. De verklaringen van eiser met betrekking tot de reacties van de bewakers aangaande zijn afkomst zijn opnieuw van elkaar afwijkend. Zo stelt eiser dat de bewakers hem niet wilden geloven wanneer hij zei dat hij een Mende was, terwijl hij vervolgens verklaarde dat hij zich de reactie van de bewakers helemaal niet kon herinneren. Verweerder heeft voorts van belang geacht dat eiser inzake zijn werkzaamheden in het kamp tegenstrijdig heeft verklaard. Zo heeft hij verklaard dat hij uitsluitend spullen moest dragen voor de rebellen, waarna hij stelde dat hij moest koken. Later verklaarde eiser dat hij alleen maar assisteerde bij het koken en water haalde. Voorts heeft verweerder in het kader van de (on)geloofwaardigheid gewicht toegekend aan eisers afwijkende verklaringen inzake de frequentie waarmee hij persoonlijk is bedreigd in het kamp. Eiser heeft tijdens het nader gehoor van 19 juli 2001 verklaard dat hij nimmer persoonlijk is bedreigd. Later heeft hij gesteld éénmaal persoonlijk door de commandant met de dood te zijn bedreigd. Tijdens het nader gehoor van 29 maart 2005 heeft eiser evenwel verklaard dat hij gedurende zijn gehele gevangenschap bij de rebellen is bedreigd door deze commandant. Verweerder acht voorts de door eiser gestelde ontsnappingspoging uit het kamp rond 20 maart 2001 niet geloofwaardig. De verklaringen van eiser dat hij deed alsof hij water haalde en in een onbewaakt moment kon ontkomen, acht verweerder zeer bevreemdingwekkend, te meer nu eiser eveneens heeft verklaard dat hij onafgebroken werd bewaakt. Nog bevreemdingwekkender acht verweerder de gestelde eenvoudige ontsnapping van eiser één week na zijn eerdere poging, nadat eiser, terwijl hij met ongeveer tien andere gevangenen zat opgesloten in een cel, eenvoudigweg de deur van de cel heeft geforceerd en is weggerend.

14. Met betrekking tot eisers vrees dat hij vanwege de banden van zijn vader en broer zal worden opgepakt door regeringstroepen, de CDF en Kamajors heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiser ook dienaangaande positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft eiser, blijkens de gedingstukken en het *verhandelde* ter zitting, gevolgd in de hieraan ten grondslag gelegde feiten. Geloofwaardig is geacht dat er sprake is van banden van eisers familieleden met genoemde rebellen van de AFRC. Niet plausibel acht verweerder daarentegen dat eiser vanwege deze banden persoonlijk van enige zijde in de negatieve aandacht is of zal komen te staan. Daarbij heeft verweerder betrokken dat eiser deze gestelde vrees op geen enkele wijze heeft

---

geconcretiseerd en dat evenmin in het licht van de huidige situatie uit de door eiser aangevoerde feiten en omstandigheden kan worden afgeleid dat eiser thans te vrezen zou hebben van enige zijde.

15. Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat verweerder met het voorgaande - in onderlinge samenhang bezien - voldoende steekhoudende argumenten heeft aangedragen om het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig te achten. De rechtbank ziet in hetgeen eiser in beroep heeft aangevoerd geen aanknopingspunten voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op dit standpunt heeft gesteld.

16. Voor zover eiser heeft betoogd dat hem in het licht van de huidige situatie in zijn land van herkomst ten onrechte geen verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b dan wel c, van de Vw 2000, is verleend, overweegt de rechtbank dat verweerder eiser in redelijkheid ook hier de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas heeft kunnen tegenwerpen. Verweerders standpunt inzake de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas kan dan ook de rechterlijke toets doorstaan.

17. Gelet op het voorgaande heeft verweerder eiser, naar het oordeel van de rechtbank, op goede gronden niet in aanmerking gebracht voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000.

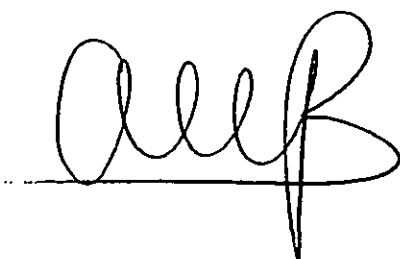
18. Het beroep is derhalve ongegrond.

19. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing
De rechtbank,

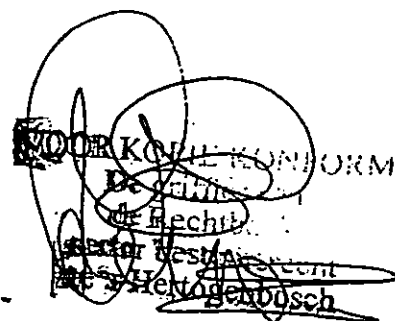
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. D.J. de Lange, rechter, en uitgesproken in het openbaar in
tegenwoordigheid van drs. A.C.H. Handels als griffier op 27 februari 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 28 FEB. 2007

ADVOCATENKANTOOR KLAVER C.S.

Mr. P.R. Klaver*
Mr. E.R. Moes
Mr. W.J. Jurgers
Mr. Mr. B.L.I.M. van Overloop
Mr. J.J. Bronsveld
Mw. Mr. C.C.W.G.M. Janssens

* gecertificeerd NMI-mediator

Van der Rijtstraat 57
4611 PP Bergen op Zoom

Correspondentieadres:
Postbus 386
4600 AJ Bergen op Zoom
T : 0164-252 621
F : 0164-255 010
E : info@klaver-en-moes.nl

RAAD VAN STATE	
INZAKE	
26 MRT 2007	
fax: 23-3-07	
ZAAK:	
ADJ:	V
GEWAPENDE:	
FAK:	

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

per telefax: 070 - 365 13 80

Uw ref. :
Onze ref. : 20070614/JB/DT/070826
Betreft :

Bergen op Zoom, 23 maart 2007

Grievens hoger beroep inzake procedurenummer AWB 06/45573

Edelachtbare Heer, Vrouwe,

Appellant in deze is de heer geboren op van Sierra Leoneanse nationaliteit, thans wonende te aan de Appellant kiest domicilie te (4611 PP) Bergen op Zoom, ten kantore van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr J.J. Bronsveld, aan de Van der Rijtstraat no. 57 (correspondentieadres: postbus 386, 4600 AJ te Bergen op Zoom). Bij deze verklaart mr J.J. Bronsveld bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om voor appellant het onderhavige appelschrift in te stellen. Dit appelschrift heeft betrekking op de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, Vreemdelingenkamer, bekend onder nummer AWB 06/45573 d.d. 28 februari 2007. Een kopie van de uitspraak wordt bij deze overgelegd als productie 1.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch d.d. 28 februari 2007 zoals hiervoren omschreven en wel om de hiernavolgende redenen. Al hetgeen door appellant in eerste aanleg naar voren is gebracht, dient als herhaald en ingelast te worden beschouwd bij dit appelschrift.

GRIEF I:

In punt 14 van de uitspraak overweegt de Rechtbank dat verweerder appellant blijkens de gedingstukken en het verhandelde ter zitting gevolgd is in de ten grondslag gelegde feiten voor wat betreft de vrees van appellant dat hij vanwege de banden van zijn vader en broer met de AFRC opgepakt zal worden door regeringstroepen, de CDF en de Kamajors. Geloofwaardig is geacht dat er sprake is van banden van de familieleden van appellant met genoemde rebellen van de AFRC.

Daarmee is de geloofwaardigheid van het asielrelaas, althans de kern van het asielrelaas een gegeven. Ten onrechte heeft de Rechtbank dan ook overwogen dat marginaal toetsend er is sprake is van een ongeloofwaardig asielrelaas.

Vervolgens is in de uitspraak onder punt 14 aangegeven dat niet plausibel wordt geacht dat verweerder daarentegen niet aannemelijk acht dat appellant vanwege deze banden persoonlijk van enige zijde in de negatieve aandacht is of zal komen te staan. Door aldus te toetsen heeft de Rechtbank een verkeerd toetsingskader gehanteerd, nu in het kader van de marginale toetsing vast zal komen dienen te staan dat er sprake is van een geloofwaardig asielrelaas, voor wat betreft de kern van de vrees. Op dit punt heeft verweerder immers de verklaringen van appellant geloofwaardig geacht. De vrees voor vervolging is in zoverre ook aannemelijk, gelet op hetgeen appellant in eerste aanleg naar voren heeft gebracht. Bevreemdingwekkend is dan ook dat verweerder in eerste instantie stelt dat er geen sprake is van een positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, maar dat vervolgens ter zitting is vast komen te staan dat het asielrelaas wel geloofwaardig is voor wat betreft de vrees van de vervolging. Daar komt bij dat AFRC strijders, zoals algemeen bekend en ook te herleiden valt uit de ambtsberichten omtrent de situatie in Sierra Leone, terecht staan voor de zogenaamde speciale Rechtbank. In deze wordt ook verwezen naar de rapportage van Amnesty International omtrent de situatie in Sierra Leone over 2006, waaruit zulks ook blijkt. Derhalve is er wel degelijk een objectiveerbare vrees voor vervolging bij terugkeer, gelet op de banden van de familieleden van eiser bij de AFRC, hetgeen door verweerder niet betwist is.

REDENEN WAAROM appellant u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt te vernietigen en te bepalen dat zowel de bestreden beschikking als de uitspraak, waarvan in hoger beroep, wordt vernietigd en bepaald wordt dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 wordt verleend en de in artikel 45 Vreemdelingenwet genoemde rechtsgevolgen niet intreden, althans verweerder op te dragen een nieuwe beschikking te nemen, danwel de Rechtbank op te dragen de zaak opnieuw in behandeling te nemen, met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding.

Hoogachtend,

J.J. Bronsveld

